

FOREBYGGELSE DER

VIRKER[®]

OKTOBER 2009

SUCCES
FOR
VORES
CENTER

WORKSHOP
DER
virker

Handwritten signature

... Utroligt meget mere

MØD ANETTE LAIGAARD

KØBENHAVNS SOCIALDIREKTØR

INDHOLD

04 *I FRONT FOR KØBENHAVNS SOCIALE KAVALERI*

Kom tættere på Anette Laigaard, der har ansvar for at føre politikernes beslutninger ud i livet, når det handler om socialt udsatte københavnere.

08 *WORKSHOP DER VIRKER*

Socialforvaltningen stillede med et af sine stærkeste hold, da Forebyggende og Rådgivende Center for Unge var samlet alle mand i juni 2009.

10 *MENNESKENE BAG SOCIALARBEJDERNE*

Forebyggelse der virker har snaget i privatlivet hos to af centrets medarbejdere. Mød Cathrine fra Pigegruppen og Madeline fra Spydspidsen.

12 *SUCCESS FOR VORES CENTER*

Ved centrets workshop i juni 2009 sparkede Søren Magnussen fra Vilde Læreprocesser fire arbejdsgrupper i gang.

FOREBYGGELSE DER VIRKER er produceret af Vilde Læreprocesser i samarbejde med journalist Jacob Egevang m.f. www.egevang.net.

Tekst og fotos fra dette magasin må ikke kopieres og anvendes andetsteds uden forudgående tilladelse fra Søren Magnussen, Vilde Læreprocesser, eller Laila Walther, Forebyggende & Rådgivende Center for Unge.

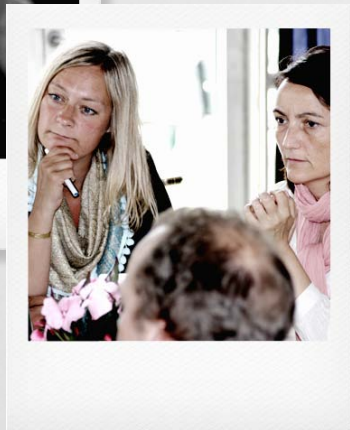
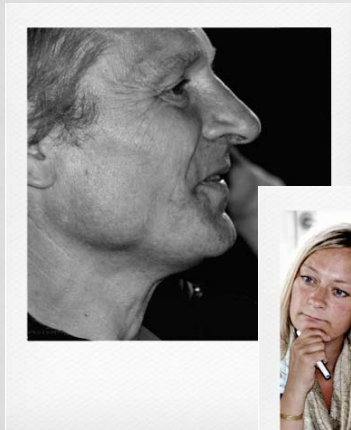
VILDE
LÆRE
PROCESSER

Forebyggende &
Rådgivende Center

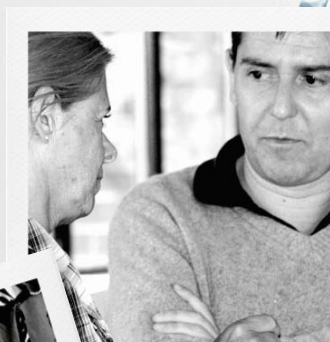

Det skete...

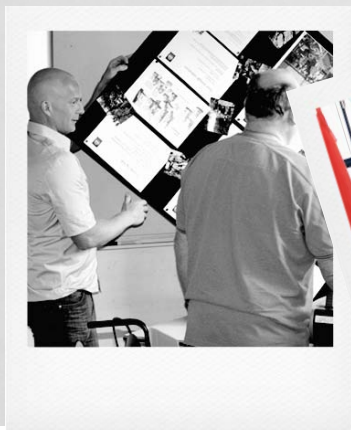
Workshop juni 2009

DER TÆNKES...

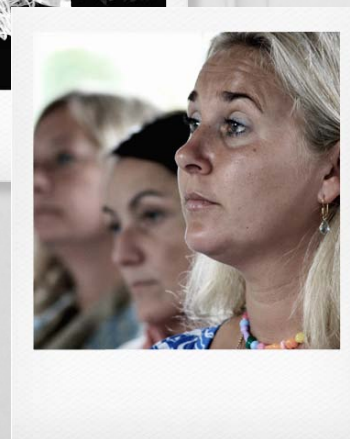
TALES...

DER ARBEJDES KREATIVT

PAUSE

50

MEDARBEJDERE BLANDER BLOD OG BESEGLER DERES IND-BYRDES SAMARBEJDE I DET FOREBYGGENDE & RÅDGIVENDE CENTER FOR UNGE.

I FRONT FOR KØBENHAVNS

S

”Det,
der er vigtigt,
er at skabe et miljø,
hvor der er plads til
kreativitet og innovation.
Man er ikke bare innovativ;
det er noget, man bliver,
men det kræver, at der er
plads til at udvikle inno-
vativ tænkning.”
Anette Laigaard

CIALE KAVALERI

*Tekst og foto:
Jacob Egevang*

Hvem er mennesket, der har ansvar for at føre politikernes beslutninger ud i livet, når det handler om socialt udsatte københavnere? Hvordan får hun sine 7000 medarbejdere til at gå samme vej? Hvorfor ser hun udvikling af glade medarbejdere som en af sine allervigtigste opgaver? Og hvorfor har hun dog etableret centre over hele byen, fx Forebyggende & Rådgivende Center for Unge?

Du sidder med tidsskriftet Forebyggelse Der Virker i hånden, og vi aflagde besøg hos Anette Laigaard, Københavns socialdirektør, for at få svar på disse spørgsmål.

Laigaard åbner døren ind til sit kontor. Efter lokalets størrelse at dømme kunne man få den tanke, at man var havnet på en af kommunens badmintonbaner, men snart får man øje på en potent granitøjle midt på banen. Man registrerer også med det samme, at det er vanskeligt at få øje på de hvide streger,

der traditionelt omkranser en badmintonbane. Derimod får man hurtigt øje på de høje mahognipaneler og de kakkelbesatte vægge, og det leder tankerne i retning af kontorbyggeri fra begyndelsen af forrige århundrede. Og ganske rigtigt; Forebyggelse Der Virker befinder sig på Anette Laigaards enorme rådhuskontor.

KOMMUNENS SOCIALE STRATEGI

Opholdet bliver desværre alt for kort, idet lederen af Københavns sociale kavaleri fører an mod et væsentlig mere ydmygt lokale; et mødelokale indrettet med noget så tarveligt som Ikea-møbler. Svensk-kinesisk masseproduktion på Martin Nyrops gamle rådhus! Vi skyller skuffelsen ned med iskoldt kildevand og beder Anette Laigaard skitsere kommunens overordnede strategi i forhold til socialt udsatte børn og unge. Laigaard tænder på stedet og engagementet vælter ud af hendes 56-årige ansigt.

”Fokus i forhold til børn og unge er først og fremmest at møde barnet og familien dér, hvor de er. Dernæst sikre, at de foranstaltninger, vi sætter ind, aktiveres tidligt nok, og at indsatsen er tilpas i sin intensitet. Vi skal altså sætte tilpas massivt ind, og vi skal gøre det i tide, for derefter hurtigst muligt at drosle indsatsen gradvist ned.”

EFFEKTIVITET, FAGLIGHED, FLEKSIBILITET

Ordene eksploderer ud af munder på socialdirektøren; det er som at spørge en modeljernbaneentusiast om det bare er en skrøne, at det dér lokomotiv, Märklin lancerede lige efter krigen, var kryolithholdigt. Man fortryder ikke, at man stillede spørgsmålet, men forundres over det engagerede svar.

”Vi har tre nøgleord, som vi arbejder efter, nemlig effektivitet, faglighed/specialisering og fleksibilitet. Vi vil have en organisation, hvor vi kan se, hvor det er godt at skrue op og ned. Altså en fælles socialforvaltningskultur, hvor vi ved, hvad hinanden gør. Før vidste den ene hånd ikke altid, hvad den anden lavede. Det ved vi nu, og det skaber effektivitet. Med hensyn til faglighed og specialisering, så har vi fået nye penge, rigtig mange penge faktisk. De skal ikke bruges til administration, men til relevant videreuddannelse. Og som et eksempel på det med fleksibiliteten; så lad os blandt andet fokusere på jobrotation, for det er da mere relevant at flytte rundt på medarbejdere frem for eksempelvis at flytte rundt på anbragte børn.”

SOCIALDIREKTØR MED ERFARING FRA FRONTEN

Under eksekveringen af direktørens alvorssord, er det vanskeligt ikke at overveje, hvem

pokker det nu er hun ligner. Et strejf af Hepburn, tilsat en patineret Winslet og så lige et stæk af mor fra dengang, hvor verden kun var vidunderlig.

Anette Laigaard startede sit arbejdsliv som socialrådgiver i Vollsmose, og det er tydeligt, at det er en håndværker, som står i spidsen for socialforvaltningen i København. Hun ved, hvad socialt arbejde kræver ude på fronten og hun brænder for at se socialt udsatte vokse i den rigtige retning. Siden Vollsmose har Laigaard blandt andet været udviklingschef i Pensam og kommunaldirektør i Karlebo Kommune, men da jobbet som socialdirektør i København blev ledigt i begyndelsen af 2007, kribledede det så meget i den modne socialrådgiver, at hun måtte søge jobbet. De var kede af det i Nordsjælland, for Laigaard var en af landets eneste kvindelige kommunaldirektører, men for Laigaard var jobbet på stenbroen en chance, hun ikke bare kunne lade passere.

TID OG RO TIL AT GØRE DET ORDENTLIGT

Noget af det første den ny direktør kastede sig over var at geare sin store organisation til ganske enkelt at levere en bedre vare. Hun ville først og fremmest skabe tid og ro til ordentligt fagligt arbejde.

”Det er meget vigtigt, at vores medarbejdere,

“ JEG TAGER SELV MIN ROLLE SOM LEDER ALVORLIGT. HVIS JEG GÅR UD OG SIGER, DET ER VIGTIGT, AT VI HAR FOKUS PÅ HINANDEN, OG SÅ STÅR MED RYGGEN TIL, SÅ VIRKER DET IKKE. ”

kan koncentrere sig om det, de er sat i verden for, nemlig kontakten til borgeren. Der var behov for at skabe mere ro til kerneydelsen om man så må sige. Derfor har vi etableret 34 centre, hvor de lokale ledere kan have fokus på medarbejdernes trivsel. Man skal trives og man skal få mere energi af at gå på arbejde. Med centerdannelsen kan vi som organisation bedre fokusere på personaleledelse. Tidligere brugte institutionslederne også alt for megen tid på at skulle leve op til forvaltningens administrative krav. Det betød, at de slet ikke havde tid nok til at se medarbejderne. Med centerdannelsen skal lederne gerne få mere tid til at se medarbejderne i øjnene igen.” Anette Laigaard er udmærket klar over, at effekten af centerdannelserne først kan mærkes over tid, men hun tror på planen, fordi udgangspunktet har været at give ledere og medarbejdere tid og ro til at servicere borgerne ordentligt. Disse værdier kan kun skabe mere tilfredse medarbejdere og borgere, og hvad angår de socialt udsatte unge under 18 år fortæller Laigaard: ”Vi skal hurtigt ind i familierne og hurtigt ud igen. Man behøver ikke først at skulle kvalificere sig med kriminalitet, før man kan få hjælp. Vi ser ofte tendenser til noget risikabelt, men har hidtil måske haft det med at være lidt afventende. Vi skal være hurtigere på aftrækkeren; først med analyse og derefter massiv, men passende, indsats. Det betyder ikke, at vi skal til at anbringe flere børn og unge; vi skal altid sætte ind med det mindste indgreb i forhold til behovet.”

“**MAN SKAL TRIVES OG
MAN SKAL FÅ MERE
ENERGI AF AT GÅ PÅ
ARBEJDE..**”

ET MEGET VIGTIGT CENTER

Forebyggende og Rådgivende Center for Unge er et af omdrejningspunkterne i denne strategi. De seks institutioner i centret under Laila Walthers ledelse er ifølge Anette Laigaard helt afgørende aktører i forhold til at lykkes. Og i forlængelse heraf er det ifølge socialdirektøren afgørende, at der i det daglige skabes god plads til kreativitet og innovation: ”Det, der er vigtigt, er at skabe et miljø, hvor der er plads til kreativitet og innovation. Man *er* ikke bare innovativ; det er noget, man bliver, men det kræver, at der er plads til at udvikle innovativ tænkning. Vi skal da have en reflekterende organisation, og jeg synes socialt arbejde er dødssygt, hvis der ikke er plads til kreativitet og innovation. Det er der bare ikke altid; blandt andet fordi administration og lovgivning ofte står i vejen, men vi er nødt til at bane os vej ud af det. Ellers bliver vi kedelige og i værste fald udbrændte, og hvem har gavn af hjælp fra en, der er det? Der er derfor ingen tvivl om, at vi skal være

Fea Anette Laigaards Poesibog

NAVN: Anette Laigaard

STILLING: Direktør for Socialforvaltningen i Københavns Kommune

ALDER: 56 år

UDDANNELSE: Socialrådgiver, plus uendelig mange videreuddannelser

TIDL. JOBS: Bl.a. socialrådgiver i Vollsmose, udviklingschef i Pensam, kommunaldirektør i Karlebo Kommune

ANSAT I KØBENHAVNS KOMMUNE SIDEN: 1. marts 2007

BØRN: To sønner, plus tre på gule plader. De fem børn er i alderen 24-34 år

BØRNEBØRN: Ronja på et år

SOMMERFERIE 09: I mit hus i Roquebrun i Sydfrankrig

HVAD LAVER DU I DIN FRITID: Hvilken tid?

ANETTE LAIGAARD

bedre til at passe godt på hinanden. Det er jo ikke mig, der er i fare på nogen måder, men dem på fronten er i skidestor fare for at blive udbændte, og det skal vi være opmærksomme på.”

Anette Laigaard er tilsyneladende udtømmelig, når det kommer til forvaltningsorganisation og holdninger til socialt arbejde; gad vide, hvad hun laver i sin fritid?

”Hvilken fritid?”, fnyser hun venligt og tager ubevidst sig selv i endnu et udbrud af velplacerede ord:

”Vores lokale ledere skal tage deres rolle meget alvorligt. Jeg tager selv min rolle som leder alvorligt. Hvis jeg går ud og siger, det er vigtigt, at vi har fokus på hinanden, og så står med ryggen til, så virker det ikke. Det er nødvendigt at tænke, hvordan kan jeg selv være med til, at dette her skal lykkes? Jeg tror ikke på, at en organisation når sine mål via papir. Vi når vores mål via mennesker, som skal føle, at det er værd at gøre noget her. Altså, at det er spændende at være ansat i socialforvaltningen. Jeg bliver selv ved så længe jeg synes det er spændende. Jeg kan slet ikke lade være, og jeg håber, at jeg kan give min egen gejst videre til centerlederne, og så forventer jeg naturligvis, at de bringer

den videre ud til deres medarbejdere.”

Hvordan stopper man et vulkanudbrud? Vi ved det ikke, men samtalen med Anette Laigaard lå lige før frokost, og det var et held, for socialdirektøren blev sulten. Havde det ikke været for trangen til at få noget at spise, havde Laigaards verbale lava stadig flydt blandt Ikea-møblerne i mødelokalet.

W

ORKSHOP DER *virker*

Socialforvaltningen stillede med et af sine stærkeste hold, da Københavns Kommunes seks forebyggende og rådgivende institutioner var samlet alle mand i juni 2009. Arrangementet fandt sted i Forsamlingshuset på Onkel Dannys Plads, og de omkring 50 medarbejdere skulle blande blod og besejle deres indbyrdes samarbejde i Forebyggende & Rådgivende Center for Unge.

CENTERLEDER

Laila Walther slog tonen an og fremlagde sine inderste ønsker for det nye center. Hun betonedede sin filosofi om, at intet vil lykkes med mindre vi handler fleksibelt og tænker på tværs af institutioner og på tværs af faggrænser.

VILDE LÆREPROCESSER

Laila gav snart bolden op til Søren Magnussen fra Vilde Læreprocesser. Sørenes oplæg fokuserede på, hvordan vi gør ord til handling i det nye center. Han præsenterede en række konkrete tiltag, som alle var afstemt med centerledelse og de seks institutionsledere. Det handlede om etablering af fire arbejdende grupper: Magasingruppen, Viden/effektgruppen, Ungegruppen og Rejseholdet.

SOCIALDIREKTØREN

Kort efter blev scenen indtaget af forvaltningens førstedame, socialdirektør Anette Laigaard. Anette skitserede de bagvedliggende tanker, der er gået forud for centerdannelsen i Socialforvaltningen. Blandt

mange andre, energisk artikulerede budskaber gjorde Laigaard det klart, at hovedsporene i centralforvaltningens bevidsthed er effektivitet, faglighed/specialisering og fleksibilitet.

“ DET ER GÅET OVER AL FORVENTNING. JEG ER MEGET BEGEJSTRET OVER ENERGIEN. ALLE BIDRAGER MED IDEER, OG TILBAGEMELDINGERNE PÅ DE PLANLAGTE SPOR ER POSITIVE. DIREKTØRENS OPTRÆDEN BETYDER OGSÅ MEGET FOR MEDARBEJDERNES FORSTÅELSE AF SAMMENHÆNGEN I FORVALTNINGEN. OG SÅ ER DET JO DEJLIGT, AT VORES FORVALTNINGSDIREKTØR ER SÅ MEGET I KONTAKT MED VIRKELIGHEDEN. ”

LAILA WALTHER
CENTERLEDER

KONTORCHEFEN

Da Laigaard var kørt tilbage til sit kontor på Rådhuset, fik forsamlingen besøg af kontorchef Poul Ertner. Hans hovedbudskab var, at Forebyggende & Rådgivende Center for Unge skulle udvikle sig til at blive en europæisk ”driver” omkring forebyggelse og rådgivning af unge. Pouls ambition var klar: Centrets medarbejdere skal, blandt andet via målrettet kompetenceudvikling, blive så velklædte og attraktive rent fagligt, at udenlandske socialarbejdere vil komme til København for at møde os og lytte til vores erfaringer.

HVEM ER HVEM

Efter disse vilde og ambitiøse budskaber, bød Laila Walther op til dagens basar. Hver af de seks institutioner havde forberedt sig godt på den indbyrdes præsentation af deres arbejdsplads, indsatsområde og fokus. Det store lokale blev på få minutter forvandlet til en udstillingshal med plancher, tv-skærme, diasshows og et hav af bøger, pjecer, fotos og papirer. Alle summende og cirkulerede i en times tid, og snakken gik højt, interesseret og engageret ved de enkelte boder.

LATTER

Basaren sluttede af med 20 minutters latterbrøl, da pensioneret socialarbejder, nu rundsnakker og stand up komiker, Gravers Graversen, tog alles opmærksomhed. Da latteren var skyllet ned med en kold fadøl, forvandlede rummet sig igen til uken-

delighed. Denne gang til et festlokale, hvor den ene ret efter den anden snart blev båret ind. Fantastisk mad, fabrikeret med nænsom hånd af Døgnkontaktens uerstattelige madmor Charlotte E. Pedersen.

Resten af aftenen fortaber sig i tåger.

**JANNIE
KOCH**

PÆDAGOG I
PIGEGRUPPEN

“ *Vi institutioner arbejder meget forskelligt, men vores målgruppe er ofte den samme. Derfor er det rigtig godt, at der med sådan en dag som i dag bliver skabt et rum for, at vi kan lære hinanden bedre at kende i centret.* ”

PETTER FAXHOLM
SOCIALRÅDGIVER PÅ DØGNKONTAKTEN

“ **DET HAR VÆRET MEGET INSPIRERENDE AT SE DE ANDRE INSTITUTIONERS OPLÆG. OG SÅ ER DET RART AT MØDE TOPPEN I SOCIALFORVALTNINGEN EN GANG IMELLEM. BÅDE ANETTE LAIGAARDS OG POUL ERTNERS OPLÆG HAVDE MANGE POSITIVE BUDSKABER.** ”

**MADELINE
GRAU
LARSEN**

MEDLEM AF EN MYSTISK SEKT

Hun ser helt skikkelig ud, 38-årige Madeline Grau-Larsen, men når den ellers så lovende socialrådgiver og proceskonsulent tager hjem til Kastrup efter dagens dont på Spydspidsen, sker der ting og sager, der ikke nødvendigvis tåler dagens lys.

Lad os prise mangfoldigheden, men lad os også være opmærksomme på, hvor tolerancens ocean ender; i dette fortrolige forum løfter vi nu sløret for, hvad sandheden om Madeline rent faktisk er. Kære læser, hold godt fast; Madeline Grau-Larsen er et meget aktivt og særligt fremtrædende medlem af en suspekt sekt. Hver fjordenes dag viser Madeline sit sande jeg i sekten, der bærer et navn så tarveligt og plat, at selv den mest beduggede sømand i Istedgade ville rødme, hvis han hørte det.

Navnet på Madelines sekt er BH-gruppen.

Når man møder Madeline, vækkes tanker om en varmblodig hustru, en perfekt mor, en omsorgsfuld veninde og en betænksom kollega, og sandheden, kære læser, om Madeline er den, at hun faktisk er sådan, som man ser hende; varm, perfekt, omsorgsfuld og betænksom. Og BH-gruppen er simpelthen en helt uskyldig samling af socialrådgivere, der nu hér, lige før håret bliver gråt, fortsat mødes for at mindes TV2's sending af Beverly Hills 90210. Og derfra stammer navnet på sekten, BH-gruppen.

Når Madeline ikke roder rundt med vhs-bånd, der gemmer på gamle BH 90210-afsnit, er hun sammen med sine to døtre på tre og seks, Ellen og Asta, og når de sover om aftenen tager babysitteren ofte over. For Madeline og hendes webdesignende mand, Anders, danser tango sammen. De har gennemført adskillige træningsforløb på aftenskole; nu tager de bare rundt på byens tangobarer og slår temperamenterne løs. ➡➡

MENNESKENE BAG SOCIALARBEJDERNE

”JEG VIL BO PÅ VESTERBRO”

Vesterbro har altid været tegnet af mange spektakulære og karismatiske personligheder. De hedder ikke længere Inga, Katinka og smukke Charlie, men én af dem, som fylder gadebilledet i dag, er Pigegruppens Cathrine, der med sin seksårige søn, Noah, helst ikke bevæger sig for langt væk fra bydelens bankende puls.

Skønt Cathrine er vokset op i Herlev, banker hendes store hjerte så hårdt for Vesterbro og ikke mindst for brugerne af Pigegruppen, at hun slet ikke får tid til at skrive alle de digte, hun vil, og skabe alle de malerier, som verden fortjener.

Cathrine er nummer fem i en børneflokk på seks, så hun er vant til langt hen ad vejen at klare tilværelsens genvordigheder selv. Hun er 34 år gammel, hun er singlemor, og når lokummet brænder i hendes liv, foretrækker hun at bearbejde de lussinger, tilværelsen pådrager hende, ved netop at skrive digte og skabe malerier, hvor især engle spiller den store hovedrolle.

Hvis man spurgte Cathrine, hvor hun helst tilbragte en romantisk lørdag med en kavalier, ville hun uden tvivl insistere på, at eskapaderne fandt sted på en af Enghave Plads' bænke i selskab med øjeblikkets bumser, eller til nød på plænen i Skydebaneparken. For Cathrine lever og ånder gennem Vesterbros asfalterede atmosfære, og hun ser det som et privilegium, at hun bor og arbejder i samme

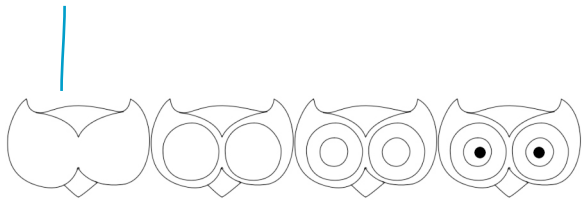
kvarter; Cathrine og sønnen Noah bor nemlig kun et stenkast eller to fra Pigegruppens trange lokaler i Saxogade.

Succes for vores center

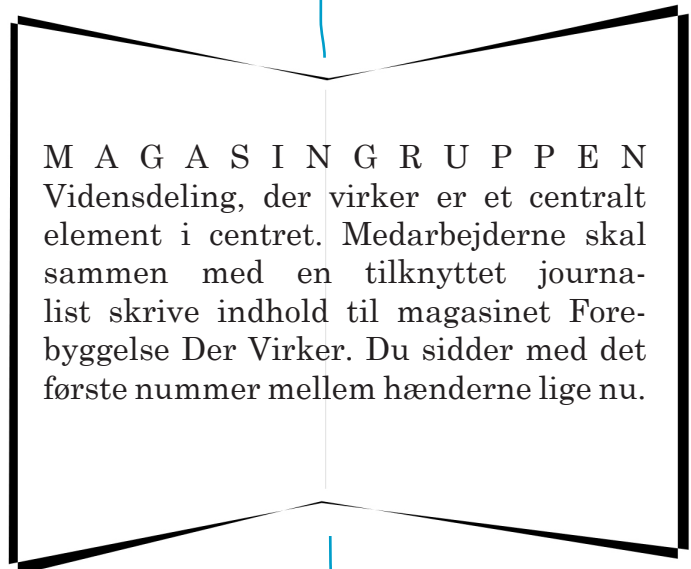
Da centralforvaltningen besluttede at etablere i alt 34 centre inden for det sociale område i Københavns Kommune, blev Forebyggende & Rådgivende Center for Unge et af de velskabte børn. Centret består af Spydspidsen, Døgnkontakten, Pigegruppen, De 4 Årstider, Tjek-Punkt og Københavnerteamet.

Ved centrets workshop i juni 2009 sparkede Søren Magnussen fra Vilde Læreprocesser fire arbejdsgrupper i gang. Arbejdet i disse grupper skal være med til at sikre succes for centret.

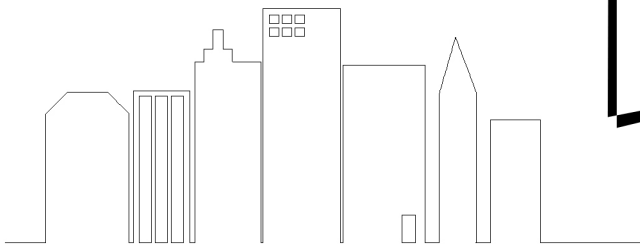

VIDEN/EFFEKTGRUPPEN

Denne gruppe skal planlægge sociale arrangementer med fagligt indhold og større konferencer, hvor eksempelvis eksterne eksperter inviteres. Derudover skal gruppen arbejde med, hvordan vi bliver bedre til at måle effekten af vores arbejde.

M A G A S I N G R U P P E N
Vidensdeling, der virker er et centralt element i centret. Medarbejderne skal sammen med en tilknyttet journalist skrive indhold til magasinet Forebyggelse Der Virker. Du sidder med det første nummer mellem hænderne lige nu.

R E J S E H O L D E T

København er en metropol som så mange andre storbyer i verden. Vi skal i dialog med fx London, Chicago og Madrid, og vi skal udveksle erfaringer med hinanden - via studieture og internationale konferencer.

U N G E G R U P P E N

Vi skal lytte til de unge - dem det hele handler om. Vi skal overveje mentorprojekter, forældreinterviews, radio og tv-produktion, artikler skrevet af de unge, sommercamps osv. Jo bedre vi bliver til at lytte til de unge, des større effekt får vores indsats.

